

BOG

SØSYG I MÜNCHEN (/BOEGER/SOSYG-I-MÜNCHEN)

Af Hallgrímur Helgason (/forfattere/hallgrimur-helgason) (2017)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A53472427)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/sosyg-i-munchen) for at anmelde

BASIS%3A53472427)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?url=https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-munchen&title=Søsyg%20i%20München)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?text=Søsyg%20i%20München+https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-munchen)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-](https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-munchen&title=Søsyg%20i%20München)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-munchen&title=Søsyg i](https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-munchen&title=Søsyg%20i%20München+https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-munchen)

[munchen&title=Søsyg i München\)](https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-munchen&title=Søsyg%20i%20München)

[München+https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-munchen\)](https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-munchen)

Søsyg i München er historien om en ung mand, der rejser fra sin fødeø Island for at slå sig ned i München for at studere malerkunst på Kunstakademiet. Han ved intet om byen, dens indbyggere, deres skikke og kultur. Han er syg af generthed, og følelsen af at være fremmed er ved at gøre det af med ham.

TAGS: IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

MÆND (/TAXONOMY/TERM/13727)

ANMELDELSE

(/users/preben-b-christensen)

Af Preben B. Christensen (/users/preben-b-christensen)

Skribent
25 sep.17

Helgasons erindringsroman har en grundtone af smerte. Samtidig er den rørende, munter og hvas, med hib til både fortid og nutid i Reykjavik.

I 2011 var han i München, den islandske forfatter Hallgrímur Helgason, velsagtens for at gøre reklame for sin på det tidspunkt seneste roman, Kvinden ved 1000 grader (<http://www.litteratursiden.dk/anmeldelser/kvinden-ved-1000-grader-af-hallgrimur-helgason>). Og pludselig kom det til ham. Hér havde han jo været før, for 30 år siden, hen over vinteren 1981/82, som ung, genert, uskyldig student, med en drøm om at blive kunstmaler. 'Søsyg i München' er hans beretning fra denne epokegørende tid. Det er altså en autofiktiv roman og en rejse i erindringen.

Han ville nu hellere have danderet den i Berlin, "med koldkrigsstemning". Men det kunne man bare ikke sådan gøre. Han måtte tage til takke med optagelsen på Kunstakademiet i München. Det vigtigste var sådan set også at slippe væk fra Reykjavik, som på det tidspunkt slet ikke var kommet i omdrejninger. Altså helt anderledes end nutidens, hippe Reykjavik. Og radioen spillede kun klassisk musik, man kunne slet ikke mærke, at eksempelvis punkmusikken opskræmte

resten af Europa. Han måtte bare ud.

Så Hallgrímur Helgason, kaldet Ung Mand, ankommer til München i september 1981, som 21-årig. Ung Mand er langt hjemmefra, han kan ikke sproget, *"han var et barn, som intet vidste om livet, men ikke desto mindre turde fordømme alle de gode individer, som havde brugt deres liv på at forsøge at komme til bunds i det"*. Vi følger hans dagligdag i München, undervisningen på akademiet, han oplever en Oktoberfest, han møder andre islændinge ved stambordet på en lokal Bierstube, han kører i tog og fascineres af Forstadskvinden, og i juledagene tager han til Italien, til Firenze, for at blive klogere på kunsten.

For ud over at være en selvbiografisk roman, med afsæt i James Joyce's Portræt af kunstneren som ungt menneske (<http://www.litteratursiden.dk/anmeldelser/portraet-af-kunstneren-som-ung-mand-af-james-joyce>), en bog han har liggende i skødet på togturen til München, så er 'Søsyg i München' også en roman, der er rig på kunsthistoriske betragtninger. Han er både optaget af Marcel Duchamps konceptkunst og Edvard Munchs ekspressive Skriget. Og så vil tilfældet, at han i Firenze ser renæssancemalerens Masaccios freske Treenigheden, malet i 1427, *"da åbnede det sande kunstværks helligdom sig for ham, som var for øjet, hjertet og hjernen samtidigt. En hellig treenighed for den hellige treenighed"... "det lod sig altså gøre at lave kunst, som var meget på én gang, et værk, som på samme tid var Duchamp og Munch, som appellerede til blod og hjerne"*.

Måske er det også hér, at Ung Mand erkender, at det nok ikke lige er maleriet, der skal blive hans egentlige virke og levevej – omend Hallgrímur Helgason stadig svinger penslen og udstiller. Men helt generelt er der i romanen mange fine og kloge betragtninger om malerkunst, fra en periode hvor De Unge Vilde ellers slog sig løs, også i København.

Det eneste fiktive element i romanen er, at Ung Mand hele tiden bærer rundt på et ølkrus i frakkelommen. Han er nemlig ganske utilpas, eller søsyg – se bare på omslagsbilledet fra en fotoautomat – han brækker sig, ned i kruset, et sort opkast, som krystalliserer sig, og som oven i købet er selvantændeligt. Så han mistænkes også på et tidspunkt for at være terrorist.

Og så må Fortolker Holger på overarbejde. Hvad kan dette udbrud, denne lavastrøm af sort bræk symbolisere? Hér kommer et par løse skud fra hoften. Det kan godt være, han er flygtet fra Island, men den fortid og det land vil ikke slippe ham, og lidt hjemve har han da også, selv om det på islandsk hedder have. Og søsygen er væk, da han er hjemme igen. Og i opkastet ligger også fremtiden, det er simpelthen den litterære kraft, der begynder at røre på sig, og som kan skabe furore og sætte om ikke verden så dog Island i brand.

Og i hvert fald har Hallgrímur Helgason lige nu kronede dage, som politisk kronikør og satiriker, islændingene skal til valg igen igen, efter nok en politisk skandale, og jeg kan ikke forestille mig, at han bare vil se til fra sidelinjen.

'Søsyg i München' har en grundtone af smerte. Det var nok den værste periode i Hallgrímur Helgasons liv. Gebrækkighederne og pinlighederne stod i kø. Men samtidig er den rørende munter og hvas, med hib til både fortid og nutid i Reykjavik. Den er ikke så vidtløftig, som eksempelvis Stormland (<http://www.litteratursiden.dk/anmeldelser/stormland-af-hallgrimur-helgason>) og 'Kvinden ved 100 grader', men det kan den nok heller ikke være, hvis den skal være solidarisk med sin unge, usikre og til tider skrårisk hovedperson, der jo skal finde sig selv som kunstner og som menneske.

